

відних новоутворень у розвитку його особистості, якісно нових соціально-психологічних феноменів у житті студентського колективу і рівнів його розвитку. Вони і виступають якісними критеріями ціннісної раціональності, до якої має прагнути кожна людина, вимагають значної кількості нових розробок з методики навчання, істотного підвищення теоретичного рівня психолого-педагогічного аналізу навчального процесу, розгляду ролі і місця самостійної роботи на всіх етапах навчання.

О. О. Денісова, канд. екон. наук, доцент,
кафедра інформаційних систем в економіці

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНДИВІДУАЛЬНО- КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РОБОТИ ВИКЛАДАЧІВ ЗІ СТУДЕНТАМИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Збільшення частки самостійної роботи студента у загальному обсязі годин вивчення дисциплін навчального плану, що є одним із завдань університету на шляху до досягнення відповідності вимогам Болонської декларації, автоматично підвищує важливість індивідуально-консультативної роботи.

Індивідуальний підхід до організації роботи полягає у наступному:

— виконання студентами завдань за індивідуальними варіантами, що попереджає «тиражування» результатів;

— можливість самостійного вибору студентом завдань серед тих, що передбачені для окремої дисципліни, з урахуванням встановленої шкали оцінювання і вимог обов'язкового виконання окремих робіт. Це надає студентові більші права, стимулюючи його до активної участі у формуванні власної навчальної програми і забезпечуючи врахування його індивідуальних уподобань, професійних інтересів та вироблених раніше вмінь і навичок;

— наукова робота за вибраною темою (напрямом) за індивідуальним планом. Очевидно, що наукову роботу не можна розглядати як масову діяльність, її вид і зміст повністю залежать від особистості студента.

З урахуванням вищесказаного можна визначити роль викладача — консультування студента щодо вибору завдань та їх виконання з наступним оцінюванням результатів. Очевидною стає важливість особистого спілкування викладача з кожним студентом. Сьогодні воно відбувається під час консультацій, що проводяться викладачем за встановленим графіком, і супроводжується низкою проблем.

По-перше, розташування навчальних аудиторій у кількох корпусах і робота університету в кілька змін ускладнює зустріч викладача зі студентом в одному місці в один і той самий час. По-друге, визначена періодичність консультацій не завжди відповідає потребам студентів. По-третє, практика свідчить про неефективне використання часу — і викладачів, коли студенти відсутні або консультації нетривалі, і студентів — в разі масового консультування. Водночас механічне змінювання кількості консультацій або їх тривалості не вирішить проблему, оскільки чисельність студентів і час, необхідний для роботи з кожним з них, неможливо передбачити заздалегідь.

Вирішити названі проблеми можна за допомогою сучасних інформаційних технологій. Електронні комунікації давно вже стали звичними й успішно замінюють, частково чи навіть повністю, фізичні зустрічі їх учасників. На особливу увагу при цьому заслуговує досвід організації віртуальних офісів, які дають змогу працівнику сполучати роботу в офісі з працею вдома у тому чи іншому співвідношенні. Очевидно, що технічні і технологічні рішення із запровадження відповідних технологій слід приймати у контексті заздалегідь розробленої організаційної політики, яка б регламентувала види і форми можливих контактів між викладачами і студентами, співвідношення між ними, спосіб їх обліку та контролю.

Доцільність переходу до вказаної форми організації трудового процесу також обґрунтовується економічними перевагами (скороченням витрат) і підвищенням ефективності роботи. Останнє буде очевиднішим за умови впровадження загальноуніверситетської системи автоматизації ділових процесів (workflow-системи), в якій індивідуально-консультативна робота буде одним з ділових процесів. Workflow-система надає можливість визначити специфічний діловий процес, організувати його виконання згідно встановлених правил і проконтролювати їх дотримання. Як показує практика, використання таких систем сприяє належній організації робіт, удосконалює зворотні зв'язки, зміцнює трудову дисципліну і підвищує організаційну культуру.